

ת"פ 6504/11/13 - מדינת ישראל נגד אליעד אלוני

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 6504-11-13 מדינת ישראל נ' אלוני

בפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
בעניין: מדינת ישראל באמצעות עוה"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

אליעד אלוני באמצעות עוה"ד לימור זקן

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 19/04/13 בסמוך לשעה 02:20, החזיק נאשם בסכין מחוץ לביתו. באותן הנסיבות, במהלך ויכוח בין אחותו של הנאשם לבין אחר, התקשרה אל הנאשם אחותו וביקשה שיגיע למקום לאסוף אותה. הנאשם הצטייד בסכין ונסע למקום. כשהגיע הנאשם למקום וראה ניידת משטרה, זרק את הסכין לשיחים, שם נתפסה.

טיעוני הצדדים לעונש:

2. לטענת המאשימה, למרות שהמדובר בנאשם נטול עבר פלילי, הרי שאין מדובר בתיק רגיל של החזקת סכין. המדובר בנאשם שהצטייד בסכין כדי להגיע איתו לאירוע, כיוצא לקרב. מכאן, שהמדובר בחומרה ברף הגבוה.

לגישת המאשימה, מתחם העונש הראוי נע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר בפועל. במקרה דנן סבורה המאשימה שיש לגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל- מאחורי סורג ובריא, ורק כ"ברירת מחדל אחרונה", לריצוי בעבודות שירות. בנוסף עותרת המאשימה למאסר על תנאי. המאשימה הבהירה שעמדתה העונשית נקבעה לנוכח התסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו של הנאשם.

3. ב"כ הנאשם עתרה לביטול ההרשעה ולמתן צו של"צ בהיקף של 200 שעות, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

ב"כ הדגישה את הימשכות ההליך, במהלכו אף אבד תיק התביעה, ואת העובדה שמאז חודש ספטמבר 2014, נמצא הנאשם בקשר רצוף וקבוע עם שירות המבחן וקצינת המבחן. לגישת ההגנה, הנאשם הבין שהתמדה בטיפול תסייע בידו בשלב גזירת דינו, והסתמך על כך.

בטיעונים לעונש הדגישה ב"כ הנאשם את הליך השיקום שעבר, כאשר כנטען, בהליך המשפטי היה כדי ללמדו לקח

ולהענישו. בנוסף לאמור, הנאשם ניסה להוציא רישיון למונית ולפתוח עסק, אך האמור לא צלח בידו בשל ההליך הפלילי התלוי ועומד. הנאשם אף נרתע מלפנות למקומות עבודה, בטרם הסתיים ההליך.

בהתאם לעמדת ההגנה, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין צו של"צ למאסר בפועל, אך בהתאם לתיקון 113, בידי בית המשפט לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום.

4. הנאשם הגיש מסמך בכתב במסגרתו הבהיר שהפנים את הפסול שבמעשיו, והדגיש את השינוי שעבר: **"עבר כבר 3 שנים מהמקרה ואני עדיין בעונש עדיין לא יכול למצוא עבודה מסודרת ולהתבסס בחיים כל שבוע אני נוסע לירושלים לשיחות פרטיות בנושא אלימות וחברה עברתי טיפול קבוצתי והשתלבות בצורה הכי טובה שאפשר בכל עבודה אני עדיין מוכתם למרות שאותו אדם שהייתי רחוק ממני שנות אור... עונש כמו עבודות שירות או מאסר בפועל רק יקלקל את כל מה שנבנה ב-3 שנים האלה אני רוצה להיות בסביבה כזאת יותר החיים שלי השתנו האנשים שהיו מסביבי כבר לא אותם אנשים אני לא נמצא בסביבה אלימה יותר זה פשוט החיים שבחרתי ללא אלימות".**

הנאשם הגיש מסמכים רפואיים בתמיכה לטענה לבעיות רפואיות מהן הוא סובל.

תסקיר שירות המבחן:

5. בעניינו של הנאשם הוגשו תסקיר, שני תסקירים משלימים ועדכון. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט את נסיבות חייו של הנאשם ואת מצבו המשפחתי, אך אדגיש את התהליך שעבר.

המדובר בנאשם שחוזה אלימות בילדותו ועבר מספר מסגרות על רקע קשיי התנהגות ואלימות. בתסקיר מיום 02/03/15 תאר שירות המבחן את הנאשם כאדם המתקשה בשליטה בכעסים, בוויסות דחפים, מתקשה בתקשורת טובה עם הסובבים אותו ומתקשה להסתגל למסגרות. בנוגע לעבירה בה הורשע נטען, כי הנאשם מצמצם את חומרתה בטענה שלקח את הסכין על מנת להתגונן במקרה שיותקף או שיפגעו באחותו, אך לא היה עושה בה שימוש. כאשר אחותו התקשרה, היה הנאשם לטענתו מעט שתוי. אחותו סיפרה כי ישנו בחור שמרביץ לה ואף הביא עמו בחורים נוספים המחכים לו. הנאשם הבין שהבחורים מתכוונים לתקוף אותו ומאחר שחשב שאחותו בסכנה, לקח סכין מהמטבח. פעולתו הייתה מתוך דחף וללא חשיבה.

שירות המבחן התרשם מכך שהנאשם הביע מוטיבציה לשינוי התנהגות ולניהול חיים נורמטיביים ולכן, טיפול יכול לסייע לו. לנוכח האמור המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון למספר חודשים, על מנת לאפשר לנאשם להמשיך את הטיפול הקבוצתי ולגייסו לטיפול פרטני.

6. תסקיר משלים הוגש ביום 02/06/15 ובמסגרתו הודגש שהנאשם מקפיד להגיע למפגשים במסגרת קבוצה העוסקת ביחסים בין אישיים ובשינוי דפוסי התנהגות אלימים ותוקפניים. בנוסף, הנאשם מגיע לטיפול פרטני פעם בשבוע. שירות המבחן התרשם שהנאשם מנסה לבסס דימוי עצמי חיובי ומנסה לבסס אמונה ביכולותיו. להערכת שירות המבחן, הרשעה תפגע בדימוי העצמי ותקשה על השתלבות תעסוקתית בעתיד. לנוכח האמור הומלץ לבטל את ההרשעה ולהטיל על הנאשם שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות וצו מבחן לשנה.

7. קצינת המבחן התייצבה לדיון שנערך בתאריך 15/06/15 וביקשה שבית המשפט ייקח בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם וייתן דעתו לכוחות הרבים שהוא משקיע על מנת לחיות חיים תקינים. קצינת המבחן הוסיפה וציינה,

כי הנאשם הציג לפניו מסמך ולפיו ניסה להוציא רישיון נהיגה לרכב ציבורי, כאשר **"הרשעה עלולה לפגוע בו גם מבחינה קונקרטית מבחינה תעסוקתית עתידית וגם בדימוי העצמי"**.

8. ביום 31/12/15 הגיש שירות המבחן עדכון הבהיר שהנאשם המשיך את הטיפול הקבוצתי והפרטני, מתוך ראיית החשיבות שברצף הטיפול ומתוך מוטיבציה ללמוד כיצד להתמודד עם קשייו, תוך ניהול אורח חיים שומר חוק.

תסקיר משלים נוסף הוגש ביום 14/03/16, במסגרתו שב והדגיש שירות המבחן את הטיפול והשיקום שעבר הנאשם: **"לאור כך שנמצא בטיפול פרטני בשירותינו תקופה ממושכת של כשנה, וכן תקופה השתתף גם בטיפול קבוצתי וכן לאור כך שמדובר בבחור צעיר, אשר עומד לדין לראשונה כבגיר ונסיבות חייו הקשות אנו ממליצים לשקול ביטול ההרשעה בתיק זה, בכדי לחזק דימוי עצמי חיובי ולעודדו לבניית חייו הבוגרים כחיים תקינים ושומרי חוק"**. שירות המבחן שב והמליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות וצו מבחן לשנה.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

9. הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, ללא מגבלה.

דין:

שאלת ההרשעה:

10. כלל הוא בדין הפלילי, שאדם שביצע עבירה צפוי להיות מורשע בדין. אין מחלוקת, כי הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת אשמתו ומממשות את אכיפת החוק באופן שוויוני (ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל. 31/12/07. ראו גם ע"פ 2555/12 חי נחמיאס נ' מדינת ישראל. 09/01/14). עם זאת:

"בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין. 04/09/07; ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל. פ"ד נב(3) 337, 342).

קרי-הימנעות מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה היא חריג שיופעל במקרים נדירים בלבד, בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית שזו תניב.

11. בבואו לשקול האם להימנע מהרשעה, על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. מחד גיסא- ככל שהעבירה חמורה יותר, הכף תטה לעבר ההרשעה. מאידך גיסא- כשם שהענישה הינה אינדיבידואלית, כך על בית המשפט לבחון מיהו הנאשם העומד לדין.

12. בחינת הפסיקה העקבית של כב' בית המשפט העליון מעלה, כי כאשר בהחזקת סכין או אגרופן עסקינן, גם במקרים בהם דובר על נאשמים צעירים, ללא עבר פלילי, יש לתת משקל רב יותר לאינטרס הציבורי שבמיגור התופעה:

"גם אם מעשיו של המבקש אינם מגיעים לרף חומרה גבוה, בשים לב לעובדה כי המבקש לא עשה שימוש באגרופן, הרי שעצם החזקתו של כלי נשק קר כדוגמתו, אשר שימוש הטבעי אינו למטרה כשרה, אינה מאפשרת להימנע מהרשעתו של המבקש" (הדגשה הוספה)(רע"פ 1949/15 אימן תקרורי נ' מדינת ישראל. 02/04/15; רע"פ 2968/12 כאיד אלזיד נ' מדינת ישראל. 06/05/12).

13. ברע"פ 4200/12 נדונה שאלת הרשעת נאשם שהחזיק סכין בחגורתו. בית משפט השלום מצא כי נסיבותיו של הנאשם הצדיקו הימנעות מהרשעה וזאת, בהתבסס על גילו הצעיר, עברו הנקי, הודאתו באשמה, הבעת החרטה והמלצת שירות המבחן בעניינו. שם, בניגוד למקרה בו עסקינן, אף נקבע כי הסכין הייתה חלק מאבזם חגורתו של הנאשם, באופן שיכול להתפרש כהעדר כוונה פלילית. בעקבות ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, הורשע הנאשם. **"בשל חומרת עבירת החזקת סכין והסכנה הנשקפת ממנה לציבור, הימנעות מהרשעה במקרה שביצועה הוכח, תהיה מוצדקת אך במקרים חריגים ביותר, אשר מקרהו של המבקש לא נמנה עימם"**. בית המשפט העליון דחה ערעור שהוגש ע"י הנאשם כנגד הרשעתו (רע"פ 4200/12 אחמד אבו זניד נ' מדינת ישראל, 27/06/12).

14. יתרה מכך, לא שוכנעתי כי נימוקי ההגנה ולפיהם, ההרשעה עלולה לפגוע בתעסוקתו העתידית של הנאשם, מצדיקים הימנעות מהרשעה. נקודת המוצא היא כי על ההגנה לשכנע כי הרשעה בדין תוביל ליצירת נזק קונקרטי וממשי בשיקומו או בעתידו של הנאשם. בלשונו של כב' השופט שהם:

"...יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על היתכנותם של אותם תרחישים" (רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל 01/01/13).

15. קצינת המבחן הבהירה שהנאשם הציג לפניה מסמך ולפיו **"ניסה להוציא רישיון נהיגה לרכב ציבורי"**, כאשר לטענתה **"הרשעה עלולה לפגוע בו גם מבחינה קונקרטית מבחינה תעסוקתית עתידית"**. לא נטען כי הנאשם הציג מסמך שבקשתו נדחתה ומסמך כאמור אף לא הוצג בבית המשפט. עם זאת, אף לו היה מדובר בפגיעה קונקרטית בנאשם, הרי שלנוכח חומרת העבירה, לא היה בכך כדי לאפשר ביטול הרשעתו.

"אמת, יתכן וכתוצאה מהרשעה זו תפגע דרכו המקצועית של המבקש, אולם ראוי היה כי ישקול תוצאה זו בטרם מעשה. מנגד, עמד בית משפט זה לא פעם על האינטרס הציבורי שבמיגור התופעה בה צעירים נושאים על גופם כדבר שבשגרה סכינים בפרט ושאר כלי משחית בכלל (רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.6.2008); רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.11.2008); ע"פ 5928/93 דרס בן ביאדגלין נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 13.7.1994))" (רע"פ 4079/10 אימן ג'בשה נ' מדינת ישראל. 23/08/10).

16. ברע"פ 632/14 גטהון אדוניה נ' מדינת ישראל, הורשע נאשם באחזקת סכין. שם טען הנאשם כי ההרשעה צפויה לשבש את תוכניותיו לעתיד, ובמרכזן הרצון להמשיך ולשרת במשמר-הגבול, או לעבוד בעבודת אבטחה, תחום שבו רכש מומחיות. בפני בית המשפט הוצג הרקע הקשה ממנו הגיע המבקש ואת השתלבותו מעוררת ההערכה בחברה הישראלית. בית המשפט העליון קבע, כי **"חרף כל האמפטיה כלפי המבקש ונסיבות חייו -**

אין מקום לקבל את הבקשה. כב' בית המשפט העליון הוסיף, כי הגיע למסקנתו לאחר שהביא בחשבון **"את הקשיים שעלולים לקום למבקש כתוצאה מפסק-הדין, מושא הבקשה, וגם תוך הצטרפות לאמפטיה ולהערכה כלפי המבקש ואופן השתלבותו בחברה, חרף נסיבות חייו הלא-פשוטות"** (31/07/14).

17. במקרה בעל קווי דמיון לנסיבות המקרה בו עסקין, כאשר דובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, אשר לקראת מפגש עם אדם זר נטל באופן אימפולסיבי סכין מטבח, לנוכח חששו ולאחר שבעבר נפגע ע"י צעירים בני גילו, נדחה ערעור על הרשעתו:

"גם אם נתוני האישיים של המערער שלפנינו חיוניים יותר מאשר נתוניו של המערער בפס"ד בן שרם הנ"ל, עליו הסתמך בימ"ש קמא, וגם אם החזיק "רק" בסכין מטבח, הרי מטרת החזקת הסכין ונסיבות החזקתה על ידו, בצד התרשמות קצינת המבחן כפי שהובאה לעיל, מצדיקות את הרשעתו, חרף המלצתה שלא להרשיעו, על מנת להרתיע אותו מלהחזיק סכין בעתיד בנסיבות דומות, ולהעביר מסר דומה של הרתעה לציבור.

איננו מתעלמים כלל ועיקר מהיותו של המערער "בגיר-צעיר" ומתפקודו החיובי, לעת הזו, בצה"ל, כמו גם מרצונו לשרת בקבע בתחום המחשבים, אותו הוא לומד; עם זאת, גם אם המערער לא יגויס לשרות קבע בצה"ל הוא יוכל למצוא את עתידו המקצועי במסגרת שאינה דורשת "תעודת יושר" והרשעתו לא תפגע בעתידו ובשיקומו" (עפ"ג (מרכז) 9474-05-14 מרום סקזו נ' מדינת ישראל. 07/10/14).

18. למרבה המזל, האירוע בו עסקין הסתיים מבלי שנעשה שימוש בסכין, אך מדברי ב"כ בטיעונים לעונש ומהמפורט בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, ברי כי אין מדובר בהימצאות סכין שנשכחה בכליו של הנאשם, אלא בנטילת סכין במודע, במתכוון ומתוך הבנה לשימוש שיכול וייעשה בה. המצב שתואר בכתב האישום עלול היה להתדרדר אם וככל שהאירוע היה מסלים, ולהוביל חלילה לפגיעות בגוף ובנפש.

בנסיבות הללו, המסר חייב להיות ברור: אין לשאת על הגוף סכין למטרה שאינה כשרה ובית-המשפט לא יגלה סובלנות לעבירה זו ולסיכונים הכרוכים בה, שכן המרחק בין נשיאת סכין לבין שליפתה לצורך שימוש בה, עלול להיות קצר ביותר.

"בימים בהם האלימות היא נגע המכה בכל, וסכסוכים קלים מסתיימים לעיתים קרובות בסכינים ננעצות גם בשל עניין של מה בכך, חייב בית המשפט להגיב בחומרה הראויה. פסיקת בתי המשפט בשנים האחרונות, בין השאר גם פסיקה שיצאה תחת ידיו, מצביעה על מגמת החמרה בעבירה של החזקת סכין, בין השאר נוכח התגברות תופעת האלימות המלווה בסכינים והצורך להתמודד עם תופעה קשה זו. הפסיקה שיצאה תחת ידיו קבעה כך גם במקרים בהם לא קם כל חשש קונקרטי לאירוע אלים, אלא רק בשל הפוטנציאל האלים הגלום בהחזקת הסכין" (עפ"ג (י-ם) 39206-04-11 בן ניר נ' מדינת ישראל. 04/10/11).

19. המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם אינה מעניקה משקל הולם לשיקולי הגמול, ההלימה וההרתעה. המקום לייחוס המשקל הראוי להליך השיקומי המוצלח אותו עבר הנאשם, הוא במסגרת הטלת העונש המתאים, ולא בגדרי שאלת ההרשעה.

20. לנוכח האמור, ההרשעה תיוותר על כנה.

מתחם העונש ההולם:

21. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

22. עבירה של החזקת סכין שלא כדין טומנת בחובה סיכון להתפתחות אלימה מסכנת חיים. הערך החברתי המוגן הינו הערך החשוב מכל- שלמות הגוף וקדושת החיים. לנוכח חומרת הפגיעה בערך המוגן, עמדו בתי-משפט לא אחת על הצורך לשרש את תופעת הסכינאות, ולהרתיע את היחיד ואת הרבים מפני נשיאת סכין שלא כדין.

"אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה" (רע"פ 242/07 ליאונד אולימבוב נ' מדינת ישראל. 11/01/07; רע"פ 9400/08 מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל. 20/11/08; ע"פ 6508/05 פלוני נ' מדינת ישראל. 13/09/06; רע"פ 5127/09 פרח נ' מדינת ישראל. 19/06/09).

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין "תת-תרבות-הסכין". לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוצאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם"" (ע"פ 2047/07 מלסה הנוק נ' מדינת ישראל (14/05/07)).

23. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין העבירה הנדונה עונשים במנעד רחב, הנע בין הטלת עונש מוחשי שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל, ועד הטלת עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, הכל בהתאם לנסיבות המעשה ולמאפייניו של הנאשם. **"הלכה היא כי בעבירות של נשיאת סכין יש מקום לגזור עונש של מאסר. אמנם קיימים מקרים חריגים בהם לא נגזר עונש כאמור, ואולם בדרך כלל, וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, גוזרים בתי המשפט עונש של מאסר בפועל על אלו הנושאים על גופם סכין ללא צידוק סביר" (ע"פ (חי') 5953-03-09 אבו לאשין נ' מדינת ישראל. 14/05/09; ראו גם רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל (20/11/08), במסגרתו נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר ושבעה חודשי מאסר על תנאי; ברע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל (12/06/08) נגזרו חודשיים מאסר בפועל; רע"פ 2932/08 מוחמד מרגאן נ' מדינת ישראל (12/06/08), במסגרתו אושר גזר דין לחודשיים מאסר בפועל ושבעה חודשי מאסר על תנאי).**

"ראוי להדגיש כי במקרים 'רגילים' הענישה בגין החזקת סכין היא מאסר בפועל. כך הורה בית משפט זה בשני סוגי מקרים: האחד - כאשר בית משפט השלום הטיל עונש מאסר בפועל - נדחה ערעור הנאשם (ראה, למשל, עניין אלבחאבסה - 20 ימי מאסר; עפ"ג 32261-09-10 נזרי נ'

מדינת ישראל (19.01.11), מפי השופטים צבי סגל סגן הנשיא, משה דרורי ומשה יועד הכהן - 15 חודשי מאסר; וכן עניין נירן - 4 חודשי מאסר בעבודות שירות). סוג המקרים השני הוא כאשר המדינה ערערה על עונש שלא כלל מאסר - הוטל מאסר בבית משפט זה בערעור, גם אם מדובר בתקופה קצרה של 14 יום, בשל שינוי אורח חייו של הנאשם (עפ"ג 3032-04-12 מדינת ישראל נ' חסן דבש (05.12.12) מפי השופטים צבי סגל, שופט בכיר, משה דרורי ובן ציון גרינברגר). ... שיקולי הענישה בעבירות החזקת סכין, הוסברו בפסיקה הקודמת, ומחייבים מאסר בפועל או למצער עבודות שירות, כל מקרה לפי נסיבותיו" (ע"פ (י-ם) 35313-03-14 טל גרינפלד נ' מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי). (06/07/14).

24. יודגש- בענישה יש לתת משקל לנתונים האינדיבידואליים של הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירה (ע"פ (חי') 31988-06-10 ישראל גטהון נ' מדינת ישראל. (28/10/10). "ידוע, עקרון הענישה האינדיבידואלית הוא עקרון יסוד בשיטת המשפט הפלילית שלנו..., ויש להימנע מהחלת כלל עונשי שירותי מבלי להתייחס לנסיבות המקרה הקונקרטי ולבחון את משקלם של מכלול שיקולי הענישה, ובגדרם אף את נסיבותיו האישיות וסיכויי השיקום של הנאשם, כל זאת לאור המסכת העובדתית כפי שזו נפרסת בפני הערכאה הדיונית ובשים לב לחומרת העשייה הפלילית. עמד על כך אף השופט א' ברק (כתוארו אז) בע"פ 10/86 זגל נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(2) 769, 772 (1986), בקובעו כי שיקוליו האישיים של העבריין, הצורך להחזירו למוטב ולשקמו, מצבו הנפשי ושאר בעיותיו האישיות צריכים להילקח בחשבון בקביעת עונשו" (ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' חיים אוהיון. (06/09/09).

במקרים המתאימים גזרו בתי המשפט עונשים הולמים שלא כללו מאסר בפועל, כי אם מאסר מותנה, קנס או התחייבות, בצירוף או שלא בצירוף שירות לתועלת הציבור (לשם המחשה: רע"פ 1949/15 אימן תקדורי נ' מדינת ישראל (02/04/15)- על הנאשם נגזרו צו של"צ בהיקף של 180 שעות והתחייבות כספית; רע"פ 632/14 גטהון אדוניה נ' מדינת ישראל (31/07/14)- על הנאשם נגזרו 180 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי ביטל מאסר מותנה שהוטל בבית משפט השלום. גזר הדין אושר בבית המשפט העליון; רע"פ 4200/12 אחמד אבו זניד נ' מדינת ישראל (27/06/12)- 180 שעות של"צ; רע"פ 1490/12 יוסף אבו-גוש נ' מדינת ישראל (15/07/12)- גזר דין במסגרתו הוטלו על הנאשם 180 שעות של"צ; רע"פ 2609/12 עובדיה חלבי נ' מדינת ישראל (19/08/12)- על נאשם שהורשע בשתי עבירות של החזקת סכין ובעבירה של שימוש בסם מסוכן, הושתו מאסר מותנה ושירות לתועלת הציבור; ת"פ (שלום י-ם) 2634-01-13 מדינת ישראל נ' טסטא (31/12/13)- 5 חודשי מאסר בעבודות שירות נגזרו על נאשם צעיר שעבר הליך שיקום ממושך; רע"פ 2968/12 אלזיד נ' מדינת ישראל (06/05/12)- על הנאשם נגזרו 160 שעות של"צ; ת"פ (נצ') 35674-05-12 מדינת ישראל נ' לואי רואשדה (01/06/14)- חודשיים בעבודות שירות וארבעה חודשי מאסר על תנאי; ת"פ (נצ') 7904-08-09 מדינת ישראל נ' אברהם חמזה (02/11/10)- 8 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות; עפ"ג (י-ם) 29831-10-11 מדינת ישראל נ' ראובן רדוצקי (01/02/12)- חודשיים עבודות שירות נגזרו על נאשם בגין החזקת ארבעה סכינים; בע"פ (חי') 31988-06-10 ישראל גטהון נ' מדינת ישראל (27/01/11, 28/10/10) בית המשפט המחוזי היה נכון לשקול לאפשר למערער לרצות את עונש המאסר שנגזר עליו בעבודות שירות, אך הנאשם לא התייצב בפני הממונה ועונש המאסר נותר על כנו; ת"פ (ת"א) 22663-11-11 מדינת ישראל נ' שלמה כהן (15/12/15)- ששה חודשי מאסר על תנאי, קנס ו- 120 שעות של"צ).

25. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, על בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות

בביצוע העבירה והמפורטות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ככל שבית המשפט סבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם. בעניינו, הנאשם נטל סכין מטבח לאחר שאחותו נקלעה לויכוח עם אחר, וביקשה ממנו שיגיע למקום לאסוף אותה. הנזק שהיה צפוי להיגרם מיציאה למרחב הציבורי מצויד בסכין, חמור ועלול היה להוביל לפגיעה בגוף ואבדות בנפש.

26. בהתחשב במפורט לעיל ובשים לב לעקרון ההלימה, מתחם העונש ההולם את העבירה של נטילת סכין והחזקתה שלא כדין, במקרים בהם עסקין בעבירה בודדת שלא נלוו לה עבירות נוספות, בנאשם ללא עבר פלילי וכאשר לא נעשה שימוש בפועל בסכין, נע בין הטלת ענישה מוחשית משמעותית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, לבין 8 חודשי מאסר (ת"פ (רמ') 14950-04-12 מדינת ישראל נ' דני צינך. 02/01/13; ת"פ (י-ם) 2634-01-13 מדינת ישראל נ' מתן טסטא. 31/12/13).

העונש המתאים

27. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

28. לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם ואת נטילת האחריות למעשיו. שקלתי את מאמצי הנאשם לחזור למוטב ואת הליכי השיקום המשמעותיים שעבר. כמו כן שקלתי את נסיבות חייו של הנאשם, כמפורט בתסקירים שהוגשו בעניינו, את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ואת חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

לחומרה, ניצב הצורך בהרתעת הרבים והיחיד מפני החזקת סכין שלא כדין. כך במיוחד, כאשר עסקין בנסיבות דומות למקרה דנן, קרי- הצטיידות בסכין לקראת עימות אפשרי במרחב הציבורי, בשעת לילה מאוחרת, אף אם מתוך חשש ולצרכי הגנה עצמית. מעשה כאמור טומן בחובו סיכון משמעותי לשלום הציבור ולביטחון, וחובה להרתיע מפניו.

29. לאחר שנתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקירים שהוגשו ע"י שירות המבחן ולהליך השיקומי הממושך שעבר, שוכנעתי שהטלת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, עלולה לסכל את סיכויי שיקומו של הנאשם. מנגד, ריצוי עונש המאסר בעבודת שירות ידגיש את חומרת העבירה, אך גם יאפשר לנאשם לחזור ולהשתקם בחברה (ע"פ (חי') 31988-06-10 ישראל גטהון נ' מדינת ישראל. 28/10/10).

30. לנוכח מכלול האמור, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

30.1. 45 ימי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 12/06/16. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז. במידה ויהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת ריצוי העונש, הדבר יעשה ע"י הממונה על עבודות השירות, ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.

30.2. שלושה חודשי מאסר על תנאי. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מהיום עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

30.3. צו מבחן למשך 6 חודשים, בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, בכדי ליתן

לנאשם סיכוי של ממש לשיקום. יצוין, כי בשים לב לפרק הזמן הממושך בו מצוי הנאשם בפיקוח שירות המבחן ובהינתן ושירות המבחן המליץ בחודש יוני 2015 על הטלת צו מבחן למשך 12 חודשים (פרק זמן שיחלוף בעוד כשלושה חודשים), מצאתי להסתפק בששה חודשי מבחן.

ניתן בזאת צו להשמדת הסכין, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשע"ו, 29 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.